

Amsterdamtraktaten, er det jo altså Maastricht-traktaten, der gælder.

Amsterdamtraktaten sætter miljø, menneskerettigheder og beskæftigelse i højsædet, ikke mindst på beskæftigelsesområdet. Hvert land har fortsat sin fulde selvstændighed i beskæftigelsespolitikken, men EU-landene skal fremover koordinere deres indsats bedre til gavn for beskæftigelsen i alle lande både i opgangs- og i nedgangstider. Socialdemokratiet vil på det kommende topmøde om beskæftigelse i november arbejde for, at der bliver fulgt op på traktaten, selv om denne endnu ikke er trådt i kraft.

Samarbejdet i EU skal også bruges til at skabe et bolværk mod at konkurrere på dårlige løn- og arbejdsvilkår. Protokollen om arbejdsmarkedspolitik er nu indskrevet i selve traktaten. Det betyder, at vi i EU-samarbejdet kan komme videre med indsatsen for et bedre arbejdsmarked i EU-landene, et område, der alt for længe har stået i stampe. Og arbejdsmarkedets to parter kan nu mødes på fællesskabsniveau, og de skal spørges til råds, inden der fremsættes forslag.

Forurening og miljøødelæggelse kender som bekendt ingen grænser, og derfor skal de også forebygges og bekæmpes i et forpligtende samarbejde. Amsterdamtraktaten har miljøhensyn og bæredygtighed som hovedformål. Det bliver en pligt at inddrage miljøhensyn på alle områder, f.eks. landbrug og trafik. Det indre marked skal tage store hensyn til miljøet. Ministerrådet skal basere sine afgørelser på miljøhensyn, ligesom Europa-Parlamentet får en ny, stærkere og mere aktiv rolle. Derved bliver den nu forbedrede miljøgaranti, der også omfatter arbejdsmiljø, en helt anden og mere miljøbevidst garanti.

Vi vil arbejde for, at fremtidens beskyttelsesniveau på miljøområdet bliver holdt, og skulle det vise sig nødvendigt, vil vi naturligvis fastholde Danmarks ret til at bruge miljøgarantien.

Den nye traktat skaber også mulighed for at handle hurtigt, når ny viden om sundhedsfare gør fælles handling nødvendig.

Når varer sælges frit over grænserne, er det nødvendigt med fælles regler for forbrugerbeskyttelse. Traktaten giver derfor bedre muligheder for at sikre sunde og rene fødevarer, ligesom forbrugerorganisationerne får større indflydelse.

Socialdemokratiet mener, at forbrugerhensyn, miljø og lønmodtagernes rettigheder ikke alene skal have en central plads i det europæi-

ske samarbejde, men også i Verdenshandelsorganisationen WTO. EU har stor styrke i WTO, og denne styrke og vore fælles regler skal bruges som løftestang globalt, både til at sikre de fattigste ulandes interesser i WTO og ved tilrettelæggelsen af de fremtidige verdenshandelsaftaler.

Åbenhed og offentlighed er grundstenen i et demokrati. Vi er kommet et skridt videre med hensyn til åbenhed og aktindsigt, men vi bør fortsat presse på for større åbenhed.

Ligeledes omkring svindel er der fremskridt: nu kan et flertal af landene vedtage sanktioner mod de lande, der ikke lever op til fællesskabets spilleregler.

Hvad vi også tillægger vægt er, at den nordiske pasunion er sikret. Samtidig med, at vi på mellemstatsligt niveau aktivt deltager i det styrkede samarbejde på asyl- og flygtningeområdet, kan vi opretholde den nordiske pasunion.

Endelig slås det fast i den nye traktat – og det lægger vi vægt på – at alle medlems- og ansøgerlande skal overholde de grundlæggende menneskerettigheder. Det er et vigtigt fundament i et demokratisk Europa.

Til sidst skal jeg nævne, at vi også finder det væsentligt, at spørgsmålet om åbenhed er blevet så klart indskrevet i traktaten. Tidligere fandtes det kun i Edinburghafgørelsen, men denne afgrænsning er nu decideret blevet skrevet ind i traktaten.

Mange spørger selvfølgelig om: Hvad er der egentlig blevet af de fire danske forbehold i Amsterdamtraktaten? Og jeg synes, de har krav på et ordentligt og grundigt svar.

Det første forbehold er, at vi ikke er med i Den Økonomisk-Monetære Union med fælles mønt, centralbank m.v., når den eventuelt etableres 1. januar 1999. Dette emne har ikke været til forhandling, og derfor er det danske forbehold ganske uændret.

Det andet forbehold er, at vi ikke vil deltage i den fælles forsvarspolitik og ikke vil være medlem af Vestunionen. Det vil vi fortsat ikke, og det behøver vi ikke, og der er skrevet en protokol herom.

Det tredje forbehold er, at unionsborgerskab ikke kan erstatte det nationale borgerskab. Heri er alle 15 EU-lande enige, og det danske forbehold er derfor blevet skrevet ind i Amsterdamtraktaten, så det gælder for alle 15 lande.

Det fjerde forbehold er, at samarbejde om asyl, indvandring, politi m.v. skal være mellemstatligt, ikke overnationalt. Politisamarbej-